

Núm. de Causa: 6000013/2014
Núm. de Rotlle: TSJP-0000067/15

SENTÈNCIA 10-2016

PARTS:

Recurrent: **Sra. A.B.R.F.**
Advocat: Sra. A.S.A.

Recorregut: **Mgfc. MINISTERI FISCAL**

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

Presidenta: **M. I. Sra. Marie CONTE**
Magistrats: **M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO**
M.I. Sr. Bernard PLAGNET

Andorra la Vella, divuit de març del dos mil setze.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 29 de setembre del 2015 dictada pel M.I. Tribunal de Corts en la causa de referència, seguida, entre altres, pel delictes menor d'amenaça no condicional, els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió. És ponent la **M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el M.I. Tribunal de Corts dictà sentència de data 29 de setembre del 2015 amb la següent part dispositiva:

“FALLEM: que hem de condemnar i condemnem com a responsable penal en concepte d'autor, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal:

- R.M.F.D.S. pel delict major de violació de domicili amb violència, en grau de temptativa, i pel delict menor d'amenaques no condicionals, a la pena de QUINZE MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, fixant el termini de suspensió de la condemna en tres anys, i complementària de PROHIBICIÓ DE CONTACTAR amb la VÍCTIMA, pel mateix termini de tres anys.

- A.B.R.F. pel delict menor d'amenaques no condicionals, a la pena de DEU MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, fixant el termini de suspensió de la pena en dos anys i complementària de PROHIBICIÓ DE CONTACTAR amb la VÍCTIMA, pel mateix termini de dos anys.

Imposem, a ambdós processats, el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil R.M.F.D.S. i A.B.R.F. hauran d'indemnitzar solidàriament a P.I.M. en la quantitat de DOS MIL EUROS (2.000 €) pel perjudici moral patit."

II.- RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: "són fets provats que, en data 29 de maig de 2014, vers les 07.45 hores, la processada A.B.R.F., nascuda en data ** d'octubre de 19**, de nacionalitat andorrana i amb antecedents penals, domiciliada a l'Av. Sant Antoni, x., 5è.2a. de La Massana, baixà fins al 4t. 3a. del mateix edifici, on residia la senyora P.I.M. amb els seus fill menors (de 16 i 5 anys) i colpejà insistentment a la porta tot queixant-se que feien molt soroll, demanant que l'obris la porta tot dient-li, "que li trencaria la cara", i amb la intenció d'atemorir-la "puta sal, vamos a arreglar las cuentas, os voy a matar".

Que havent interposat denúncia pels danys causats a la porta, al dia següent 30 de maig de 2014, vers les 11h38, mentre la Sra. P.I.M. es trobava amb la Sra. B.A.C. gestora del pis de part de la Immobiliària A., i A.F.D.R., fuster, valorant els danys per la seva reparació, el també processat R.M.F.D.S., nascut en data ** d'agost de 19**, de nacionalitat portuguesa i amb antecedents penals, espòs de la processada, resident al mateix pis que ella, baixà per les escales, dirigint-se vers ells, cridant, per la qual cosa aquests entraren ràpidament al pis de la Sra. P.I.M., intentant tancar la porta, mentre aquest empenyia fortament i donava cops de peu, volen accedir a l'interior de l'apartament, tot dient "aquí mando yo, cuando salgáisya os pillaré, hijos de puta, sal cerrajero que vamos a pegarnos", aconseguint, no obstant, el Sr. A.F.D.R., la Sra. B.A.C., la pròpia Sra. P.I.M. i la seva filla, tancar la porta, mentre restà fora donant cops el processat R.M.F.D.S., i al darrera seu la processada A.B.R.F. animant-lo amb crits a trencar la porta i agredir-los.

*Avisat el Servei de Policia es presentaren els agents, poden observar el PO*** com el processat R.M.F.D.S., que s'havia refugiat en el seu pis, obrí la porta i es pasava el dit índex de la mà dreta pel coll, mentre els mirava, sent finalment controlat i detingut pels esmentats agents intervinents.*

Posteriorment, el dia data 2 de juny de 2014, vers les 22.00 hores, la processada A.B.R.F. baixà de nou al domicili de la denunciant i trucant de forma insistent al timbre, manifestà: “abre, puta, jodiste la vida de mi marido, mi marido te va a echar la puerta abajo, te lo prometo, sal puta”.

L'acusat R.M.F.D.S. presentava símptomes de trobar-se sota els efectes de l'alcohol.”

III.- RESULTANT: que la defensa d'A.B.R.F. formula recurs d'apel·lació contra la dita sentència. Al·lega, en estrictes termes de defensa, que el tribunal *a quo* no ha efectuat una correcta valoració dels elements probatoris que consten en autes, atès que en la seva declaració la seva defensada explicà que en cap moment va amenaçar a ningú. Tanmateix la recurrent nega el relat de fets efectuat per la perjudicada P.I.M. i demana la seva absolució.

IV.- RESULTANT: que per escrit presentat el 12 de novembre del 2015 el Mgfc. Ministeri Fiscal s'oposa al recurs formulat per l'adversa i interessa la íntegra confirmació de la sentència recorreguda per ser aquesta plenament ajustada a dret.

Estima que, contràriament a allò al·legat per l'adversa, al judici oral es va practicar prova de càrrec suficient per desvirtuar la seva presumpció d'innocència de l'avui recurrent i fonamentar la seva condemna. Així se'n desprèn tant de les declaracions efectuades per A.B.R.F. –la qual gaudia dels drets fonamentals reconeguts a l'article 10 de la Constitució– com de les declaracions de la perjudicada, quina ha declarat de forma coherent i sostinguda durant tot el procediment i, a diferència de la condemnada, no gaudia de l'empara d'aquests drets fonamentals durant la seva declaració.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que la representació lletrada d'A.B.R.F. al·lega que el Tribunal de Corts no ha valorat correctament la prova en considerar a l'acusada autora d'un delictes menor d'amenaça no condicionals malgrat que aquesta va negar haver proferit cap amenaça.

Per la resolució de la impugnació plantejada hem de partir de que, encara que el recurs d'apel·lació té caràcter ordinari, i pot dur-se a terme una nova valoració de la prova practicada en la instància, la transcendental importància que en la ponderació de les proves personals té la percepció directa pel Tribunal de Corts de les diferents declaracions de les parts i dels testimonis, així com la inexistència de proves taxades o de regles que determinin el valor cert que s'hagi de donar a cada prova, fan que la revisió, tractant-se precisament d'aquesta mena de proves de caràcter subjectiu, estigui limitada a examinar –pel que fa al seu origen– la seva validesa i la regularitat processal; i a verificar únicament, respecte de la seva valoració, si les conclusions que el Tribunal de Corts ha obtingut resulten congruents amb els resultats probatoris i si s'ajusten als criteris generals de raonament lògic, en concordança amb les regles d'experiència comunament admeses. En conseqüència, en aquesta nova instància i sense haver presenciat personalment la prova, només cabria apartar-se de la valoració que de la dita prova va fer el Tribunal de Corts que va presenciar-la, si hagués declarat com a provat, basant-se en aquesta, quelcom diferent del que realment va dir el declarant que no pugui deduir-se de cap altre medi probatori; si la valoració de la declaració condueix a un resultat il·lògic o absurd; i, de manera excepcional, si concorren altres circumstàncies de les que es desprengués de forma inequívoca i objectiva la falsedat d'un testimoni acollit com a cert, o la certesa d'un que no hagi estat tingut en compte pel jutjador.

Cap de les circumstàncies que ens permetrien apartar-nos de la valoració de la prova que ha fet el Tribunal de Corts concorre en el cas enjudiciat, perquè per a declarar provat que A.B.R.F. va amenaçar a la Sra. P.I.M. va disposar –com a prova de càrrec apta i suficient per enervar la presumpció d'innocència– de les declaracions d'aquesta a l'acte del judici, qui va explicar que l'acusada li va dir que la mataria i que li trencaria la cara mentre colpejava la porta insistentment perquè l'obris.

És cert que les manifestacions de la Sra. P.I.M. són contradictòries amb les de l'acusada, però la major credibilitat que el Tribunal de Corts ha atorgat a la primera no significa que hi hagi hagut un error de valoració, ja que davant de versions contradictòries l'òrgan d'enjudiciament, després de sentir-les amb immediatesa, pot donar més credibilitat a una d'elles, que és el que ha succeït en aquest cas i, com que ni s'al·lega ni la Sala adverteix que existeixi cap element que evidenciï que els fets van succeir de forma diferent, s'ha de confirmar la valoració probatòria efectuada en la primera instància.

D'altre banda, el comportament agressiu i amenaçador de l'acusada s'ha vist confirmat per les manifestacions de B.A.C. en relació a l'incident del dia 30 de maig del 2014.

El recurs, pel que s'ha exposat es desestima.

II.- CONSIDERANT: que s'imposa a la part recurrent les costes processals causades en aquesta apel·lació.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

- 1.-** Desestimar el recurs interposat per la representació lletrada d'A.B.R.F.
- 2.-** Confirmar íntegrament la sentència dictada pel M.I. Tribunal de Corts en data 29 de setembre del 2015 en la causa de referència.
- 3.-** Condemnar a la part recurrent les despeses processals causades pel recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al M.I. Tribunal de Corts, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.